

Jordegodsset. Der gives vel enkelte Naturalpræstationer, f. Ex. til Veivæsenet og Skydsvæsenet og Døslige, men de kunne ikke betragtes som directe communale Skatter; desuden ere der visse enkelte andre Præstationer, t. Ex. Laugmandstolden, Næbbetolden og Bidrag til Fondet for forulykkede Efterladte, men de ere alle recent personlige Afgifter, der kun ydes af Mandspersoner, der ere imellem 15 og 50 Aar; saafremt man altsaa vil opstille een eller flere af disse Præstationer som Betingelse for Valgberettigelse, vilde man derved udelukke alle dem, der vare over 50 Aar, fra Udvælsen af en af de vigtigste borgerlige Rettigheder.

Med Hensyn til Valgbarheden skal jeg blot, for at gjøre det indlysende, hvor betydningsløs Censur er paa Færøerne, bemærke, at t. Ex. En, der har Titel af Kammerraad, er valgbar til Landstthinget paa Grund af den Rangkat, han svarer. Saalangt maa man altsaa gaae ned, for at faae de i Loven om Rigsdagsvalgene paa Færøerne fastsatte 16 høist Beskaffede, mellem hvilke man kan vælge sin Landstthingsmand. Dette synes at gjøre det indlysende, at Valgernes Tillid bør være det eneste Afgjørende ved Valget af Communebestyreren. Efter de paa Færøerne herskende Begreber vilde det ogsaa forekomme dem aldeles urimeligt, om det skulde være dem formeent at vælge en Mand til deres Repræsentant, fordi han ikke var i Besiddelse af en vis bestemt Formue, og jeg troer ogsaa, at man med Rørlighed kan sige, at Færingerne ingenlunde have viist nogen Tendents til at betrore Styrelsen af deres Anliggender i Uformuendes Bold; derom afgive de faa Valg, de hidtil have havt Leilighed til, tilstrækkeligt Vidnesbyrd. Man har nemlig drøftet nogle Udkast paa Færøerne, nemlig deels i Anledning af Haugebrug, deels en Skolelov og deels Udkast til en Communallov, men det er saalangt fra, at man ved disse Leiligheder har viist nogen Tendents til at vælge Uformuende, at der tværtimod har viist sig en modsat Tendents. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til Slutningen af § 34 blot bemærke, at, da der i Lovthinget forhandles, hvad der vedkommer hele Landet, har jeg ikke troet, at man burde indskrænkes til dem, der opholde sig i vedkommende Valgkreds.

Hvad dernæst angaaer Repræsentationens Størrelse, da maa jeg bemærke, at da de enkelte Dele af Landet ikke sjældent have aldeles forskellige Interesser, har jeg troet, at enhver Commune burde være lige stærkt repræsenteret. I den Henseende har jeg imidlertid i § 3 troet at burde gjøre en Undtagelse med Hensyn til Vaago og Sandø Præstegjæld, hvis Befolkning er langt mindre end i de øvrige Præstegjælde. Jeg maa iøvrigt gjøre opmærksom paa, at jeg ved Redskrivningen af § 3 har begaaet en Feil, som jeg maa bede det ærede Thing undskyldte; jeg har nemlig henført Sydstroms Præstegjæld til Hovedreglen, uden at tænke paa, at jeg derfra har affondret Thorshavn som en særegen Commune paa Grund af denne Byes særegne Interesser, og at den tilbageværende Deel af Befolkningen i Sydstroms Præstegjæld saaledes er mindre end i Sandø Præstegjæld, saaledes at det bliver at hense under Undtagelsen og ikke saaledes som af mig under Hovedreglen. Hvad Lovthinget angaaer, om hvis Repræsentations Størrelse der indeholdes Bestemmelser i § 33, har jeg troet at burde rette mig efter Folkemængden, som jeg altsaa saaledes har taget til Norm ved Bestemmelsen af Repræsentationens Størrelse; thi i Lovthinget skal der jo, som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, forhandles, hvad der vedkommer hele Landet.

Al Udkastets § 11 vil det sees, at jeg har foreslaaet en hemmelig og ikke en offentlig Stemmegivning; det hedder nemlig: at „Stemmegivningen skeer efter Ravns Dpraad ved lukkede Sedler, der under Valgnavnens Tilsyn modtages af et af dennes Medlemmer og nedlægges i en Urne.“ Man vil maastee sige, at den offentlige Stemmegivning er mere betryggende med Hensyn til mulige Misgreb, og at enhver Mand maa kunne være sin Stemme bekendt; men jeg maa imidlertid henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at paa et Sted, hvor Befolkningen endnu ikke staar paa noget høit Trin af politisk Udvikling, og hvor en langvarig Embedsvalde naturligtviis har indjaget Mange en stor Skræk for at falde i Embedsmændenes Unaade, paa et saadant Sted troer jeg, at man ene ved den af mig foreslaaede Stemmegivning vil faae Valgernes sande Me-